

bírnök

A MEZŐBERÉNY I. KERÜLETI EGYHÁZKÖZSÉG INGYENES HÍRLEVELE
2011. HÚSVÉT

Kora hajnalban...

*„A hét első napján, korán reggel,
amikor még sötét volt, a magdalai
Mária odament a sírhoz, és látta,
hogy a kő el van véve a sírbolt elől.”
[Jn 20,1]*

Szeretem a tavaszi reggeleket, amikor hűvös van és gyenge szél hozza a tiszta, virágos illatokat. Amikor harmatcsepp csillan a fűszálakon és a kismadarak köszöntik a felkelő Napot. Szeretek korán kelni, amikor még alig mozdul az élet körülöttünk – nincs mesterséges zaj, alig jár-kei valaki az utcán. A reggel tele van reménnyel, szépséggel, magában hordozza az aznapi lehetőségeket. Nem szoktam sokáig lustálkodni – bevallom, olykor jól esne, de egy édesanyának vannak korai kötelezettségei is. A hét első napján még inkább így van: az óra csörren, készülni kell, még végig kell gondolni, mit is mondok az istentiszteleten, verset és imádságot keresek, magam is ráhangolódom az ünnepnap megszentelésére. A család még pihen, én azonban már azokra figyelek lélekben, akik Jézus-hoz érkeznek, a hét első napján. Várva az útmutatást, keresve a bölcsesség titkait, kérve a megbocsátást és az áldást. Milyen jó dolgunk van, hogy Hozzá készülhe-

tünk! Milyen jó, hogy letelepedhetünk mellé! Jézus velünk van és kérdezhetjük, megszólíthatjuk. Micsoda öröm ez! Vasárnap, a hét első napja biztatást, reményt ad Jézus által.

Azon az első húsvét vasárnap reggelen még sötétben igyekeztek a sírhoz az asszonyok. Egy meg nem értett, kicsúfolt és megfeszített ember hozzátartozóiként indultak útra. Összekötötte őket a közös fájdalom. Gyász és szomorúság telepedett rájuk. Nemcsak a ruhájuk volt fekete, de szívük és életük is sötétbe volt burkolva. Bűnök és félelmet terhet viseltek. Rájuk szakadt a kegyetlen valóság: a külső és belső világ megmutatta igazi arcát! Már nem volt számukra remény, csak az elvárható kötelesség hajtotta őket. Ki tudja, volt-e az elmúlt napok miatt lelkiismeret-furdalásuk, vagy csak tisztességből és kegyeletből akartak cselekedni?

Mennyire tipikus ez a történet azóta is! Világunkban sötét indulatok, nevelés-érdekek kistűlű harcait látjuk. Igaz embereket vádolnak meg, egy-egy pletyka és rosszindulatú megjegyzés nyomán emberek becsülete, közösségben való szerepe kérdőjeleződik meg. A jó ügyeket mondvacsinált magyarázatokkal elnapolják. Sokszor nem kell nagy győzködés, hogy a rosszat jónak láttassák. S

☞ ami a legszomorúbb: sokan meg sem lepődnek rajta, fel sem háborodnak. Mi van? Nagy csönd, gyáva szótlanúság. Mint a kereszt alatt, mint azon a húsvéton. Hol vannak a hozsannázók? Hol vannak azok, akik Jézust Isten Fiának, áldottnak és Dávid fiának nevezik? Hol vannak, akiket meggyógyított, akiknek visszaadta a szeretteit? Miért nem jöttek oda nagy tömegben? Miért csak Arimátriai Józsefnek és néhány asszonyoknak fontos a folytatás, hogy még a halál után is kitartsanak? No és a tanítványok merre jártak nagypénteken és szombaton? Elszéledtek, bezárkóztak, elrejtőztek.

Mert a hét első napján még sötét volt. MÉG sötét volt, de aztán megvirradt, mert az angyal hírül adta, hogy Ő ÉL, FELTÁMADT. Aztán Jézus tényleg eléjük lépett. Milyen csodálatos lehetett! A sötétséget megtöri az átható világosság. A halált legyőzi az élet. A bűn erejét megtöri Jézus, az Isten Fia. Feltámadásával visszaszorítja a rémisztő, sötét ellenséget. És a gyávaság elillan, a tévovázás megszűnik. A félelem oldódik, és bár üldözöttek Jézus követői, nagy lelki erővel és nyugalommal állnak ki hitükért. A tanítványok pedig sorra életüket adják majd az Úrért, aki feltámadt és bizonyosan Isten örökké! Történt valami letagadhatatlan, elsöprő – Isten szeretete különös módon beleszólt az elromlott teremtettség sorsába, Jézus által. Nemcsak egy kő hengeredett el, hanem sokkal több történt – a halál sem akadály Isten bennünket elérő szeretete előtt. Nincs többé semmi, ami bennünket Tőle elválaszthatna!

Szeretem a húsvétreggeleket, és jobban várom az ünnepet, mint a karácsonyt. Mert nem este, a nagy sötétségben gyújtunk gyertyát, nem sötétben ünneplünk – vágyva a szikrázó havat és a csillagszórók fényét –, hanem a csendes kora reggeli templombelsőben kezdünk, ahol egy-egy mécses lángja lobban, s az-

tán megláthatjuk a felkelő Napot. Óriási a kontraszt! Akkor megrázóan szép és szívíg hatoló a Feltámadás üzenete, amikor így köszöntjük egymást: „Krisztus feltámadt – Bizony! feltámadt!”

Sötétben járunk – az emberi korlátoltság sötétjében, az Isten-nélküliség sötétjében. Itt jól megbújhat álnokság, intrika, gyűlölet, szeretetlenség, közöny, tagadás, kétség, önzés, bosszúállás és hitványosság... De kora reggel már Jézusozhatunk. Sőt! Kora reggel már Jézus jön felénk! Nemcsak vasárnaponként, a templomi közösségekben. Minden reggel Jézus jön feléd! Új napot, új kegyelmet, új életet kínálva. A reggelek a Feltámadott hírnökei – minden reggel, minden napfelkelte hirdeti: Isten jó és irgalmas. Hátartalanul, végtelenül több annál, mint ahogy mi azt el tudjuk képzelni. És megbetaláljuk magunkat azzal, ami isteni, aminek semmi köze földhözragadtságunkhoz. Elénk jön az Úr hatalmas, áldó erejével, amit nem tartóztathatunk fel. Szíved és életed sötétjét eloszlatja, a tegnapi bűnt szívesen megbocsátja, ma helyrehozhatod, amit vétettél. A reménytelenségből van kiút: Jézus győzött a halál felett: ma, ebben az új napban is győztes és hatalmas Urad lehet. Szeretete világossága beragyoghatja az életedet – nem kell félned a sötét, bántó emberi és ördögi erőktől. Vigaszt és hitet kapsz, mert él Urad és veled van minden napon: Ő a Feltámadott Krisztus!

LÁZÁRNÉ SKORKA KATALIN

Az élet

Nagy csend ülte meg a nyári erdőt. A madarak szárnyuk alá hajtották a fejüket. Jóleső nyugalom terült a tájra. A pinty egyszer csak fejét felszegve megszólalt:

– Mi az, hogy élet?

Mindnyájan megütköztek a nehéz kérdésen. Először a rügyeit vigyázva bontogató vadrózsa szólalt meg:

– Az élet nem más, mint állandó kibontakozás...

A pillangó nem volt ennyire filozófus lény. Virágról virágra libbenvé, itt is, ott is nektárt nyaldosva csak ennyit mondott:

– Az élet csupa nyalánság és boldogság!

Lent a fűben a hatalmas szalmaszálát cipelő hangya ezt nem hagyhatta szó nélkül:

– Az élet csak munka és vesződés!

A frissen gyűjtött mézzel a kaptár felé siető méhecske ezt duruzsolta:

– Nem, az életben a munka és szórakozás váltogatja egymást...

Ahol ilyen bölcs dolgokról folyik a szó, onnan a vakond sem hiányozhat. Egy szóra kidugta hát a fejét a friss vájattól:

– Az élet a sötétség elleni állandó harc.

Össze is kaptak volna, ha az eleredő eső nem hűti le a kedélyeket. Az esőcsepp is el akarta mondani a maga bölcsességét:

– Az élet csupa könny, semmi más, csak könny.

És már úszott is a patakka a tengerbe. Ott a hullámok hatalmas csapásokkal ostromolták a parti sziklákat:

– Az élet a szabadságért való sanyarú küzdelem...–mennydörögtek.

Fenségesen körözött az erdő felett a sas:

– Az élet felfelé törekvés! – kiáltotta a magasból.

A vén szélőtől meghajlott nyírfa is bekapcsolódott a vitába:

– Az élet azt jelenti, hogy beadjuk a derekunkat a hatalom előtt...

Leszállt az éj. Hangtalan szárnycsapásokkal lebegve huhogta a bagoly:

– Az élet – kihasználni az alkalmat, ha mások alszanak...

De ezt már nem hallották a többiek. Az alvó erdő csendje borult a tájra.

A lakodalomból hazafelé tartó fiatal ember, a sok tánctól fáradtan levetette magát a fa alá, és mintha a pintyhez szólt volna, felsőhajtott:

– Az élet nem más, mint a szerencse hajszolása és a csalódások csapásainak elviselése...

Az ébredező hajnal ezzel keltette az alvó erdőt:

– Én, a hajnal, az új nap hírnöke vagyok, az élet pedig az örökkévalóságé.

Svéd népmese nyomán

Köszönjük, hogy adományainkkal, egyházfenntartói járulékkukkal eddig is segítették gyülekezetünket! Kérjük Önöket, hogy a gyülekezethez tartozásuk anyagi kifejezéséről ne feledkezzenek meg, hiszen egyházközségünket a tagok önkéntes pénzdományából tartjuk fenn. Kiki anyagi helyzetétől függően, de szívből, s mintegy Istennek adva áldozzon erre a célra.

Az Erős Vár Alapítvány beszámolója

Tevékenységünket 2010-ben is alapító okiratunknak megfelelően és a kuratórium határozatai alapján végeztük. Alapítványunk az egyetlen a városban, amely szociális segítségnyújtási tevékenységgel foglalkozik, egyfajta hiányt pótol, és társadalmi szükségleteket elégít ki.

Összegezve: ebben az évben 238 támogatási kifizetés volt 976 555 Ft értékben. Rendszeres, havonkénti támogatásban 14 család és 17 gyermek részesült. A részükre kifizetett támogatás összege 793 000 Ft volt. A felnőttek körében pedig – szociális helyzetük ismeretében – 3 személynek adtunk támogatást.

A tavasszal bekövetkezett árvíz miatt kötelességünknek éreztük, hogy a csikóstóttósi károsultak részére megadott számlaszámra 50 000 Ft-ot utaljunk át.

A gyermekek nyári, egyhetes vésztői hittantáborozásához (melyen 26 fő vett részt) 50 000 Ft-tal járultunk hozzá.

December 21-én az I. kerületi Evangélikus Egyházközség a város szegénységben élő emberei részére ételosztást rendezett. Ezen a napon gulyásagyúban 750 adag ételt főztek, amely mennyiség negyedóra alatt fogyott el. Ennek a karitatív megmozdulásnak a megvalósításához járult hozzá alapítványunk 20 000 forinttal.

Idősek és gyermekek karácsonyára ajándékokat készítettek segítőkink, akik nemcsak a készítésben, de az idősek látogatásában és az ajándékok átadásában is részt vettek. A karácsonyi ajándékozásra 63 555 forintot tudtunk szánni. Erre az alkalomra kb. 100 csomag készült.

A támogatások odaítélésében nagy segítséget biztosít, hogy egyik kuratóriu-

mi tagunk diplomás családsegítő és a város Humánsegítő Szolgálatánál dolgozik. Nagy előny az is, hogy a kisvárosban szinte mindenkit ismerünk, így támogattainkat személy szerint is, ezért pontosan és biztosan tudjuk, kiket támogatunk. Ebben a munkában nyújt még segítséget a Mezőberény Város és Környéke Mozgáskorlátozottainak Egyesülete, a velük kötött együttműködési szerződés szerint. Ők is javaslatot tesznek a támogatott személyére, továbbá népszerűsítik alapítványunkat, és felhívják a figyelmet az SZJA 1%-os támogatás lehetőségére.

A Mezőberény I. kerületi Evangélikus Egyházközségtől is rengeteg segítséget kapunk, valamint javaslatokat a rászorulóknak személyére vonatkozóan. Anyagiakban is élvezzük támogatásukat, hiszen ebben az évben 320 000 Ft-ot kaptunk tőlük. Évente jótékonyági bált is rendeznek alapítványunk javára, ennek folyamánként 115 000 Ft-ot kaptunk. Magánszemélyek felajánlásaiból pedig 130 935 Ft bevételünk volt.

Tevékenységünket 8 segítővel végezzük, akik az év folyamán felmerülő feladatokban aktívan vesznek részt. Teszik ezt szabadidejükben és önkéntesen, ellenszolgáltatás nélkül.

Kuratóriumunk mind az öt tagja térítésmentesen végzi munkáját, bár lehetőség volna tiszteletdíj kifizetésére, ezzel egyikünk sem él, szem előtt tartva azt, hogy egyre több támogatást lehessen kifizetnünk.

Ha az összes kiadásainkat megnézzük, akkor látható, hogy támogatásra 87,7%-ot, míg működésre csak minimálisan 12,3%-ot fordítottunk.

Könyvtárunk is beindult, sikeres mű-

Nagyheti és húsvéti alkalmaink

Április 21., nagycsütörtök:

10.00 órákor
ünnepi úrvacsorai istentisztelet;
17.00 órákor
teológusok passióelőadása
a II. kerületi templomban

Április 22., nagypéntek:

10.00 órákor
úrvacsorai istentisztelet;
17.00 órákor
passióolvasási istentisztelet;
18.30 órákor
ökumenikus városi
keresztút zarándoklat

Április 24., húsvétvasárnap:

hajnali 5.00 órákor
templomi virrasztás
(nem csak fiatalokkal);
10.00 órákor
húsvéti ünnepi
úrvacsorai istentisztelet;
16.00 órákor
Feltámadt Krisztus!
címmel könnyűzenei
istendicsérő előadás

Április 25., húsvéthétfő:

10.00 órákor
úrvacsorai istentisztelet

ÁLDOTT HÚSVÉTI ÜNNEPEKET KÍVÁN EGYHÁZKÖZSÉGÜNK!

☞ ködtetéséhez az NCA működési pályázatán nyert 100 000 forint is hozzájárult, ebből ismét megrendelhattünk egy könyvszekrényt, ami 2011 januárjában el is készült. Erre azért is volt különösen szükségünk, mert a Maholnap Magyar Jóléti Alapítványtól – a Könyvtámasz 2010 pályázaton – 500 000 Ft értékű könyvet nyertünk. A korábbi ottani pályázások eredményeként ma már 1 151 000 Ft értékben van könyv a birtokunkban. A könyvtár szakszerű vezetésében tevékenyen részt vesz egyik kuratóriumi tagunk, aki pedagógus és iskolai könyvtáros.

Bevételeinkben jelentős szerepet kap

a magánszemélyek felajánlásaiból érkezett SZJA 1%, ez ebben az évben 199 856 Ft volt, amit 46 fő adott számunkra. Ez 3 család egy éven keresztüli támogatásának összege.

Sajnos kamatbevételeink évről évre csökkennek, a törzstőkénk 4 730 750 Ft, ennek hozama ebben az évben csak 191 422 Ft volt. Ebből működésünk ellehetetlenülne, ezért igen fontos számunkra az egyéb forrásból megszerezhető támogatások növelése, hiszen a rászoruló köré is egyre jobban nő.

SPECKNÉ JÁSZFALVI ZSUZSANNA
kuratóriumi elnök

TIÉD

Mi a tiéd? Az a tiéd, amit megeszel – mondták erejüket fitogtató nagyfiúk, miközben elkobozták egyik-másik társuk féltve őrzött tárgyait. Amit megtanulsz, azt nem vehetik el tőled – mondták a szüleim, rámutatva a tudás fontosságára. De tiéd minden élmény, amivel életed során meggazdagodsz. Tiéd a levegő, amit beszívsz, a talpalatnyi föld, amin állsz. Tiéd, de vajon lesz-e a gyermekeidé, unokáidé mindaz – víz, nyersanyag, föld –, amivel olyan nagyvonalúan bánsz? Tiéd, mert Isten neked adta, hogy őrizd, használd a javadra. De a felelősség is a tiéd: milyen minőségben adod azt tovább, a következő generációknak.

TIÉD – ez a betűszó jól sejteti azt, miről is szólt április 8–9-én, pénteken és szombaton a különleges, ám igen időszerű témájú programsorozat, melynek Mezőberény adott otthont: Tradicionális és Innovatív Értékekről Dialógusban. A logóban így található az alcím: Időtálló hagyományokkal ma a holnapért.

A MEÖT (Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa) egy pályázat keretében azt vállalta, hogy ezt a tág ölelésű témát 12 településen népszerűsíti, több ezer embert szólít meg a fenntartható fejlődés, a környezettudatos életmód, a természetvédelem kérdéskörében. De nem csak ökológiai oldalról kell körbejárni azt a területet, hanem a kulturális kincsek, a gasztronómia, az építészet világában is. Egy igen komoly „kampány” kezdődött el februárban, aminek a negyedik állomása lehetettünk.

Kéthónapos előkészítő után a vendégelőadók a Petőfi Sándor Gimnáziumban kezdték a napot, ahol Szilágyi Tibor igazgató úr készségesen beépítette a diá-

kok órarendjébe az előadásokat. Krizsán András építész „A kicsi szép” címmel vetített képes előadást tartott, Végh László fizikus, az MTA Atommagkutató Intézetének munkatársa, a fenntartható fejlődés egyetemi oktatója a fenntarthatóság szellemi hátteréről szólt a gimnazistáknak. Gömböcz Elvira és Kiss Zsuzsa egy workshopban dolgozott az érdeklődő diákokkal. A közgazdász-teológus műhelyben „Környezetvédelem okosan” címmel folyt a munka, míg Kiss Zsuzsa drámafoglalkozást tartott.

Az általános iskolában az évszaknap projektjébe jól illeszkedett ez a lehetőség, melyet Öreg István főigazgató úr örömmel vett a tanulók tudásának szélesítésére. Bátovszky János biológiatanár, a csömöri általános iskola igazgatója három 8. osztályos csoportnak tartott előadást, míg Végh László egy osztálynyi nyolcadikkal beszélgetett a könyvtárteremben.

Bár a nap végén már túl voltunk a fiatalokat megmozgató programokon, az ünnepélyes megnyitót csak ekkor következett. Az Orlai Petrics Soma Kulturális Központban, a sajtótájékoztatót követően, Bóna Zoltán, a MEÖT főtitkára bemutatta a programot, majd a jelenlévők a Leg a Láb Alapfokú Művészeti Iskola Berény táncsoportja és a Szlovák Pávakör műsorát élvezhették.

Szombaton az I. kerületi Evangélikus Egyházközség tanácstermében gyűltünk össze, hogy Béres Tamás és Végh László előremutató gondolatait hallgathassuk életvitelünkről, jövőképünkről. Mintegy 70 fő gyűlt össze, ami egy kis mezővárosban, szombaton délelőtt igen jó részvételei aránynak mondható.

☞ Az előadásokat követően a parókia udvarán beszélgethettünk a hallottakról, és kisebb csoportokban részt vettünk egy workshopon is. Réz-Nagy Zoltán a környezetvédelemmel kapcsolatos – ismert és alig ismert – információkat osztotta meg „műhelyben”. Ennek jobb helyszíne nem is lehetett volna, hiszen a Német Hagyományápoló Egyesület klubtermébe várta az érdeklődőket, ahol a falak, a tárgyak régik korok és az ősök emlékéit idézik.

Az ebédet a helyi presbiterek főzték, ugyanígy a süteményt is a gyülekezet asszonytestvérei készítették el. A Sauri supp, azaz a sváb disznótoros leves után vízenkötet és gőzgombócot (Dampfknedel, itt: Tanknedli) fogyasztottunk. A diakóniai csoport tagjai a terem gyors átrendezésében és tálalásban nagyon ügyesen működtek közre. A laktató – korántsem böjti – ebéd után megkóstolhattunk egy „fair trade–fair plant” jelzésű kávé is.

Délután ismert szakemberek érkeztek hozzánk kerekasztal-beszélgetésre, melynek címe: Természeti értékek, vízgazdálkodási és energiagazdálkodási kérdések „a Körösök lágy ölében”. Végül László fizikus, a fenntartható fejlődés egyetemi oktatója, Tirják László, a Körös-Maros Nemzeti Park Igazgatóság igazgatója, Juhász András a Körös-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság környezetvédelmi referense volt vendégünk, velük Gadó György Pál természetvédelmi szakmérnök, a Magyar Rádió munkatársa beszélgetett.

A felnőtteknek szánt programmal párhuzamosan a Madarak Házában népi játékokra és kézművességre került sor a Zöldszíves Mozgalom vezetője, Falatnyé Berkesi Márta és a helyi népi iparművész, Gulyás Imréné bevonásával, a kulturális központ munkatársainak segítségével. A sok kis szorgos kéz csuhé, fűzfa-

vessző, tojás felhasználásával szép díszeket készített. Éhségüket biogyümölcsökkel csillapították.

A sok ülést követően rövid sétát tettünk a helyi muzeális gyűjteménybe. Csete Gyula, a múzeum vezetője mezőberényi hagyományokról, építészeti jellegzetességekről szólt, amit egy rövid vetélkedővel zártunk le. A program utolsó helyszíne a templom volt, ahol Réz-Nagy Zoltán debreceni evangélikus lelkész a szép számú gyülekezetnek Mt 25,35 alapján hirdette az igét. Az istentiszteleten az Evangélikus Rézfűvös Együttes végzett zenei szolgálatot.

Hálásak vagyunk az előadóknek a tartalmas programokért! Köszönjük egyháztagjainknak, valamint az együttműködő intézmények vezetőinek és munkatársainak, hogy segítségével megvalósíthattuk ezt a két értékes napot! Remélem, hogy ezután sokan tudatosabban figyelnek a teremtettségben kapott ajándékainkra, őseinktől nekünk hagyományozott értékeinkre, és bátrabban képviseljük felelősségünket közösségeinkben, továbbadva a jót utódainknak.

LÁZÁRNÉ SKORKA KATALIN

Fenntartható élet

Az ételünk tápereje éltet bennünket. A felnőtt napi ételmének tápereje egy folyamatosan égő 120 wattos villanykörtét üzemeltethetne. De az ember külső erőforrásokat is használ, amelynek mértékét többek között a villanyóránk és a gázszámlánk mutatói jellemzik. Egy, a 18. században élt európai, aki fával tüzelt, állatokkal dolgoztatott és a szelet és a vízerőt is munkára fogta, három-négy-szer annyi külső erőforráshoz jutott, mint amennyit táplálékként magához vett. Azaz mintha mindenkit 3-4 erőforrás-rabszolga segített volna. Ma a szén, a kőolaj, a földgáz elégetésével és az atomerőművekkel az USA egy polgárára 90, az EU fejlettebb országainak polgáira 45, hazánk lakosaira fejenként 30, a világnépességre átlag 15 erőforrás-rabszolga jut.

A mai óriási mértékű erőforrás-felhasználás oda vezetett, hogy a termelőmunka elvesztette becsületét. Szinte mindent a gépek végeznek, és ezért inkább a termék eladása, mint az előállítás a gond. A mai életmód alapja a kőolaj és a földgáz. Az enivalónk megtermelése, a ruházatunk készítése és sok-sok minden más is a kőolajra és a földgázra épül. De a világ kőolaj- és földgázkészletei végesek. Érezzük szűkösségüket, és csak mind magasabb árat fizetve tudunk hozzájuk jutni, nem is olyan sokára már úgyis csak nehezen. Emiatt világszerte gyorsan nőnek az élelmiszerárak, s a világ szegényebb országait fenyegető élelmiszerhiány máris megmozdulások, forradalmak sokaságához vezetett. Szembe kell nézni azzal, hogy a kieső kőolajat és földgázt nincs mivel helyettesítenünk. Végesek a világ urániumkészletei is. A napelemek, a toronynál is magasabb

szélerőművek és más megújuló erőforrások teljesítménye csak kis része annak, amit a kőolaj és földgáz égetése nyújt. A vízzel hajtott gépkocsi, s más hasonló készülékek csak ábrándképek, magunkat csapjuk be, ha bennük reménykedünk.

Fel kell készülnünk arra, hogy jóval kevesebb erőforrással kell megelégednünk. Egyrészt takarékoskodnunk kell. Csak akkor engedhetjük meg majd magunknak a személygépkocsi tömeges használatát, ha a mainál jóval tartósabb és sokkal kevesebbet fogyasztó járműveket tudunk gyártani. Már most az erőforrásszegény világra kellene terveznünk az építkezéseket, a fűtést, a világítást és a közlekedést. Mai igen pazarló mezőgazdasági és ipari termelési rendszereinket sokkal kisebb erőforrás-igényű és kevesebb szemetet, hulladékot kibocsátó eljárásokkal kell felváltani. Az erőforrásszegény világban sokkal több munkás-kézre lesz szükség. A fenntartható életmód kialakításához új tudományos-műszaki forradalomra, a mainál sokkal magasabb szintű szakképzésre, tudásra és műveltségre van szükségünk.

A kialakult válság oka alapvetően az, hogy az ember elsősorban csak a mára figyel és a veszélyekkel csak akkor kezd foglalkozni, ha annak jelei már mutatkoznak. Nem értelmünk, hanem ösztöneink hajtóereje vezet bennünket, értelmünk elsősorban ösztöneinket segíti. Létfenntartási ösztönünk megköveteli, hogy amit meglátsz és megkívánsz, ne hagyd ott, szerezd meg magadnak. Fajfenntartási ösztönünknek megfelelően a férfiak vetélkednek egymással, és a nők a rangsorban elfoglalt helyük alapján válsztanak közülük. A vadászó-gyűjtöge-

☞ tő férfi csak az egyéni jó tulajdonságaival emelkedhetett ki, az anyagiak nem számítottak, hiszen állandóan vándoroltak és mindenkinek vinni kellett magával azt, amije volt.

Ha az összetett társadalomban a tulajdon, a pénz vagy az ezekre odavissza váltható hatalom válik szinte kizárólagos rangsorolóvá, a testi-lelki jó tulajdonságok kiválasztó szerepe – és így a közösség fennmaradásának alapja – gyengül. Továbbá az ösztön arra hajt, hogy mindenki a saját környezetében lévő, hasonló helyzetű társaival versenyezzen. Emiatt a gazdagot nem elégíti ki, hogy jóval felette áll az átlagnak, hanem a hozzá hasonlóan gazdagok fölé igyekszik kerekedni. Egy milliárdos pedig a többi milliárdos közül akar kitűnni. Ezért az anyagiak szerint kialakuló rangsor növeli a vagyoni különbségeket, a szegények mind szegényebbé, a gazdagok mind gazdagabbá válnak, ami hatalmas, állandósuló és egyre növekvő feszültség forrása. Ez a rangsorért folyó természetes vetélkedést kísérő feszültség-nél jóval nagyobb. Továbbá a rangsort jelölő pénzért és vagyonért való harc nemcsak az emberi, hanem a természeti erőforrásainkat is felemészt. Sokkal többet termelünk, mert a javakkal nemcsak szükségleteinket elégítjük ki, hanem velük a rangsorban elfoglalt helyünket is kifejezzük. Eközben nem vesszük észre, mit pazarolunk el, elvakít bennünket a versengés. Emiatt az anyagiakban való megengedő társadalom nem maradhat fenn, gyorsan feléli forrásait.

Ösztöntörékvéseink nemesíthetők, elménkbe ösztönöket felülírni, kiegészíteni képes mintázatok sokasága, erkölcs ültethető. Az erkölcsöt a nevelés ülteti be az öröklött ösztönös, s korábban begyakorolt egyéb cselekvések mellé. Ennek ideje főleg a gyermek- és ifjúkor, amikor az ember még lenginkább alakítható. Te-

hető ez tanítással, oktatással, következetes példamutatással, gyakorlással.

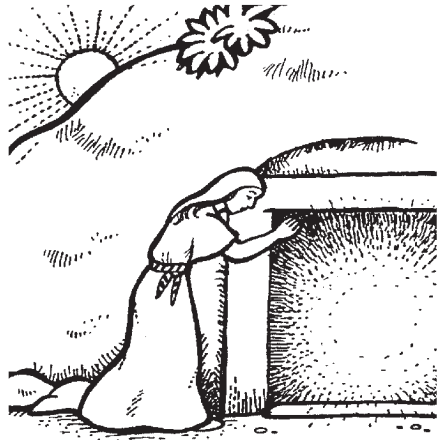
Miután ez megtörtént, az erkölcsös viselkedés szabályait ösztönösen követjük. Elsődlegesen – mert ez ösztönös – a másik embertől kapott példa alakít minket. Csak az nevelhet, akire felnézünk. Annak a viselkedési, gondolkodási mintáit viszont önkéntelenül, a tanulásra fordított erőfeszítés nélkül átvesszük. Legkönnyebben a 12-13 évesnél fiatalabb gyermekkel nevelhetők, mert ő még minden nagyobbra felnéz. Természetes módon fogékonyabb az önkéntelen mintavételre a 25 évnél fiatalabb, de az ennél idősebbre is hat az általa tisztelt, elismert személy. Ezért a társadalom akkor tud az ösztönök mellé azt nemesítő, felülíró viselkedési mintázatokat a tagjaiba írni, ha van mértékadó szellemi vezető rétege. Akik ebbe tartoznak, általában nem a vagyonukkal, világi hatalmukkal lettek valakivé, sokszor ilyen nincs is nekik, hanem tudásukkal, bölcsességükkel és főleg életük példájával.

Mivel az anyagi javak szerzésének lehetősége korlátozott, de a lelki-szellemi értékek korlátlanul gyarapíthatók, ezek felé kell az embert fordítani. Belém írható, hogy takarékos legyek, s létem fenntartásához ne csak anyagiakat, de barátokat, jó ismerősöket, élményeket és tudást is szerezzek, valamint ne az anyagi gazdagságom és világi hatalmam mutassa meg, ki vagyok, hanem a lelki-szellemi javak birodalmában legyek valaki. Ily módon a létfenntartási ösztön hajtóereje társadalomszervező erővé tehető, az ember megtartásának, fejlődésének és fel-emelésének szolgálatába állítható. Hasonlóan a szellemi területen folyó versengés is megtartó erő. Aki szellemiekben gazdag, azt nem zavarja, hogy nincs annyi neki anyagiakból, csak a valóban szükséges megszerzésére törekszik.

VÉGH LÁSZLÓ

**Korán van, látod, kel fel a Nap,
madarak dalolnak vígan.
Mária Magdolna siet az úton
oly csalódottan és búsan.
A sírhoz siet, hol nyugszik az Úr,
ki mindenkit tudott szeretni.
Miért kellett hát meghalnia?
Nem, nem lehet Őt elfeledni!**

**Korán van, látod, kel fel a Nap,
s valami fénylik a sírban,
Mária benéz a sír ajtaján,
és nem látja, Krisztus hol van.
De van bent két angyal, kik megkérdezik
„Miért sírsz? Miért vagy csalódott?”
Mária Magdolna könnyezve kérdi:
„Hol van az Úr? Látom, nincs ott.”**

**Korán van, látod, kel fel a Nap,
a kert tele meleggel, fényvel.
Ugyan, ki állhat Mária előtt?
A kertész tán? Mária, nézz fel
„Mária” – mondja, és Mária hall,
és lát, hisz’ az Úr jön feléje.
„Mester! Te élsz!” – szól Mária Magdolna,
s örömmel borul eléje.**

**Korán van, látod, ragyog a Nap,
madarak dalolnak vígan.
Mária Magdolna énekel, táncol,
és hazáig szalad nagyon gyorsan.
Örömmel adja tovább a hírt:
„Feltámadt az Úr! Feltámadt!
Láttam Őt ma a sírja előtt.
Vége van már a halálnak!”**

.....első levele 1,8-9

János „látott és hitt”. Péter még nem. Mégis ő írta később Kisázsia gyülekezeteinek: mit jelent igazán hinni. Elolvashatjátok, ha a körökben lévő betűkből összeraktok egy-egy szót, s a kapott szavakat a körök sorrendjében (a bal alsótól kezdve) leírjátok.

RENDSZERES GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

- Vasárnap 10.00 óra: *gyülekezeti istentisztelet* (minden hónap első vasárnapján úrvacsoraosztással). Minden hónap utolsó vasárnapján 10.00 órától *családi istentisztelet*.
- Kedd 13.00 óra: *Nőegylet* (csigapödrés, beszélgetés, alkalomzárás esti áhítattal).
- Péntek 18.00 óra: *Bibliaiskola*.
- Szombat 18.00 óra: *Ifjklub*
- A *diakóniai csoport* a hónap utolsó keddjén, 18.00 órakor találkozik.
- Csütörtökönként 9–11 óráig *Baba–mama klub*, 11.45-től *hittanórák* az iskolában.
- Vasárnap 9.00 óra: a gyülekezet ifjtermében „*Vasárnapi iskola*”.
- Péntek 15.00 óra: *Fúvóskör*.
- *Hivatali órák* kedden és pénteken 8.30–12.00 óráig.

LELKI SEGÍTSÉG, BESZÉLGETÉS

Örülök, hogy egyre többen tisztelnek meg bizalmukkal! Kérem, keressenek meg, ha úgy érzik, fontos lenne beszélgetniük valakivel mélyebb természetű kérdésekről vagy nehéz éleetszakaszban, gyászban, de válságban vagy kritikus családi- és nevelési helyzetben is. A lelki-gondozói alkalmak lehetnek telefonos, illetve személyes találkozások. Ezek során Isten ígéje ad számunkra útmutatást, szeretete segít továbblépni. Természetesen bárkivel imádkozom, és otthonába is elviszem az úrvacsorát, ha kéri.

Lázámé Skorka Katalin:
06-66 352-040 vagy 06-20 824-3805

Juhász Gyula: Föltámadás

*Negyven napig még a földön maradt
És nézte az elmúló tájakat.*

*És mondta: Ez Jordán, ez Golgota.
Itt verejték volt és emitt csoda.*

*És nézte, hogy a játszó gyermekek
Homokba írnak nagy kereszteteket.*

*És nézte, hogy a sírján csöndesen
Megnő a fű és borostyán terem.*

*Aztán megállt a Tábor tetején.
Oly könnyű volt a szíve, mint a fény.*

*Mint pelyhet, érezte az életet
És derűsen és némán mennybe ment.*

A lelkész nő internetes naplót vezet. Gyülekezeti híreket,
lelki tartalmú írásait megtalálja a skata.blog.hu oldalon.

hírnök

Kiadja: a Mezőberény I. kerületi Evangélikus Egyházközség (5650 Mezőberény, Kossuth tér 6.) · **Felelős kiadó:** Lázámé Skorka Katalin lelkész · **Tördelőszerkesztő:** Szatmári László · **A nyomtatás** a Berény Nyomdaüzemben készült. Cégtulajdonos: Hegyi Márton